

[Grethe Philip.]

nationale Arbejdskonference i Genève i året 1962 vedtagne konvention om ligestilling af ind- og udlændinge i henseende til social tryghed.

I forslaget indgår der kun ratificering af visse afsnit af konventionen. Det kan jo nok give anledning til overvejelser — jeg tænker her ikke så meget på, om vi skal gå videre med ratifikationen end foreslået af den højtærede socialminister, det vil jeg ikke mene — af, om vi i det lange løb kan fastholde en sociallovgivning, der i sin opbygning er således indrettet, at den ikke er særlig velegnet til at give udlændinge de samme sociale rettigheder som vore egne borgere. Inden for det nordiske område har vi kunnet klare problemerne, fordi vi i princippet har de samme retningslinjer for ydelser og for finansiering; men med landene syd for os stiller det sig jo anderledes, f.eks. finansieres ydelserne dér jo ofte ad forsikringsvejen, hvor vi går skattevejen. På længere sigt må vi derfor regne med at komme til at stå over for nogle meget vanskelige problemer vedrørende koordineringen af den sociale lovgivning.

I dag drejer det sig imidlertid kun om selve konventionen, og jeg kan give tilsagn om tilslutning til forslaget.

Møller Sørensen: Mit parti kan tilsige en positiv behandling af nærværende forslag til beslutning, men jeg vil dog gøre enkelte bemærkninger om et par af de punkter, hvor man fra dansk side ikke har ment at kunne ratificere. Det gælder områderne invaliditetsydelse og ydelser til efterladte.

Disse to punkter anser jeg for at være af så høj social standard, at det ville have været ønskeligt, om vi allerede på nuværende tidspunkt kunne ratificere her. Når jeg mener dette, er det, fordi de situationer, der er baggrund for de to nævnte ydelser, i modsætning til, hvad der gælder alderdom, kan opstå uden nævneværdig langt forudgående varsel og derfor også rammer særlig hårdt. Den højtærede social-

minister henviser i bemærkningerne til forslaget til, at der inden for disse ydelsesområder eksisterer så dybtgående forskelle i reglerne landene imellem, at det for Danmarks vedkommende ville kræve lovændringer, hvis vi også skulle ratificere på de to nævnte punkter, og det er naturligvis rigtigt.

Men hvis jeg må forstå den højtærede socialministers videre bemærkninger sådan, at han ikke er helt uvillig til, når tiden er inde dertil, at tage denne del af vor sociallovgivning op til revision med henblik på at muliggøre Danmarks ratifikation også af disse samt naturligvis andre punkter såsom alderdomsydelser, vil jeg mene, at vi med vor foreløbige tilslutning til ratificering af de 4 punkter har givet et væsentligt bidrag til at højne den sociale standard i de øvrige lande, der måtte ratificere konventionen eller en del deraf.

Jeg bemærker med tilfredshed, at der for tiden finder overvejelser sted vedrørende en ændring af lovgivningen på det område, der vedrører moderskabsydelse. Jeg ser med forventning hen til, at dette arbejde må blive sat i gang snarest.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige mit partis positive støtte til en hurtig og villig behandling af forslaget.

Johan Asmussen: Modvirken af forskelsbehandling, uanset på hvilke områder, har de uafhængiges fulde tilslutning, også når det drejer sig om forskelsbehandling på grundlag af statsborgerskab, når der da ikke er afgørende hensyn, som taler imod det.

Ratifikationen af den konvention, der her er tale om, er jo ikke nogen voldsom gestus. Man kan, om jeg så må sige, blive medlem, bare man tegner sig for et enkelt af de forpligtelsesområder, inden for hvilke man tilstræber ligestilling mellem ind- og udlændinge; og når man kun ratificerer de områder, hvor dansk lovgivning i forvejen dækker forpligtelserne, drejer det sig altså i virkeligheden kun om en registrering, en tilkendegivelse over for omverdenen af,